чрезъ старъ рукописи, но свѣдѣнія тѣ сѫ отъ все неуторкѣ, изцѣло и отъ все подобнѣ. Мога непознатие въ тѣзи свѣдѣнія е стигано, отъ нѣкое го Д. Христо, кой нѣсколко пресвѣщение народное, и въ Кичевско за посетна е Орѣшкаръ народо, како и въ Скопие днеска нѣкои изкажъ, и много далѣче . . . .

Приемѣнѣ сѫ нарѣдени на Сенафи, трудолюбиви са, и отъ въ доспѣвѣ нѣкъ, и играѣ, и пѣсонѣ. Много са годолюбиви и за науки знаменѣ; но отъ 25 години вано славянство то го изгубаѣ; прѣнѣнта е цѣло сѣло Крушево е близо 5 часа, а това сѣло има до 120 кѣщи все цѣнцари, но е совсѣмъ на пустоловѣ и осна (опушко) нѣкои мѣсто не зде; мурѣмъ покеднѣ неможе да въ прѣемава това сѣло, без по годѣна радости, и нѣкъ не всякого, бѣ поиъ бѣ мѣсеца, поиѣмъ го да се опушаѣ; приемѣнѣ-тѣ Българи како прости и лакоми за убави жени отъ цѣнцари и цѣнцарки, приемѣ не пѣнѣ и Българѣ-тѣ кръвъ въ цѣнцарска измѣшаѣ. Приемѣнѣ-тѣ Българи направѣ едно велико и красно изѣщие, но тако сѫ обѣщуро, защо славянѣ-тѣ искамъ славянски учитель, и цѣнцари-тѣ се отнѣмъ и искамъ грѣцки, и тако днеска приемѣнѣ-тѣ са повредени, отъ цѣнцарски нѣкъ, и изѣщуемо-ита